



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

75. Cantiones morales à nostr. Regi. con.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

dedignata; quod vnum licebat, iussit illum cum socio in palatium interius induci vbi ab Eunuchis pictoribus, vera vt poterant, redderetur eorum species; inspectis iis cum subisset item de Regum nostrorum habitu quærere, contigit Riccio in promptu esse sanctum Iesu nomen, triplici coram adorantium Ordine venerandum *Cælestium, terrestrium, & infernorum*, cuius mysterium elegantissima sercriptione à Riccio explicatum, idcirco Regi minus satisfecit, quod esset insuetus spectandis figuris suo appositè lumine vmbraque frequentatis, nam vtrumque sculptura Sinensis simplicibus lineis peius supplet quàm rudiarum apud nos graphides, in quibus saltem ex eo quod ponitur, intelligitur quod deest: eademque Sinæ laborant inopia in vestium finibus, & nudorum corporum figuracione. Suis ergo Rex iisdem pictoribus iussit in tabula illos Iesu adoratores coloribus reddere, adesseque pingentibus Riccium, quoad opus integrè absoluisent. Hinc domum conductam palatio proximam vix intrarat, cum Regis nomine fidicines quatuor in eam subeunt rogantque tradi sibi artem rudicularis organi pulsandi: nam de obsoleta vt diximus veteri musica supersunt illic fidicines eorumque in Regia Collegium nobile, Mathematicis censu, & dignitate præstantius. Commodum cecidit Pantoia, ex Cataneo Nanchini, cantus aliquot didicisse: illum quater Eunuchi summissis genibus professi discipulos venerati sunt pro Magistro; quater organo pariter flexere genua, ne se sibi ignotis præberet difficile; itabat quotidie in palatium Pantoia, exercebatque illos patientissimè, sed mense plus vno iuniores ægrè cantum vnum vtrumque potuere pressis palmulis modulati, multo ægrius senex annorum iam septuaginta; huic tamen cantui aptari carmen enixè ab Riccio flagitabant, qui occasionem ratus minimè negligendam odas octo, modis illis aptas composuit, ea nobilis styli & sententiarum grauitate vt sua quoque singulis venustas, & lepos non deesset, atque vt natæ viderentur cum ea manu modulatione, nostro hinc descripsit inde Sinensi caractere, præfixitque iudicem, *Cantiones organæ Europæ, Sinensi idiomate donatæ*. Iis breui Pechini, editis, breui aliarum urbium simpletæ sunt, magna cum laude Occidentalium, qui præceptiones morum, & soliditatem Philosophiæ cum canto copulassent, vt suauius in sensus intimos cum aurium voluptate descenderent. Sed vero propius sagaciores quique iudicarunt, voluisse Riccium ab Rege, nunc Eunucho, & feminarum vocibus enerui, effata fortia delectabiliter audiri, quibus eum decebat ex virtutum imperio viuere & regnare.

Hæc de oblativis Regi muneribus scitu digna; sed planè dignius in eorum fructu diuinæ prouidentia arcanum, quæ scelestissimi Mathani ad elationem sui & exterminandum Riccium irrisam perfidiam; in abiectionem Mathani, & firmandum in aula Riccium conuertit: quam suorum laborum summam, & præstantissimæ nationis ad Christum adducendæ postremum cardinem suis literis iucundè agnoscit, &

D d

74.
Nostrorum
effigies Regi
petenti offer-
untur, qui se-
nemini vi-
dendum
præbet.

75.
Cantiones
morales à
nostr. Regi.
cod.

crebro recolit. Sinarum Reges utcumque per se sint, facit Regni causa, in reponendis muneribus liberales; legationes veras, fictas, longinquas aut proximas à variis Regibus, nihil tale ut plurimum meditantur, sed neque consensu idcirco prodigè munerantur, ut sibi obstructos, & fidos habeant, nec in eos ad arma cogantur, aut eorum vexentur excursionibus. Mille interdum aut plures conveniunt ex colluie hominum perditorum; vili singulorum contributione donum Regi Sinarum constant, à Persa venire aliquando, à Mogore alias, & undevis se fingunt; Legatorum splendore personati se sistunt, qui sunt in iis habitiores membris, & linguis expeditiores, & de illatis muneribus decuplū quam æstimentur ipsi, & munera reportant: incidit quandoque Riccio interesse cum appulsi Pechinum, strophæ huiusmodi Legati sycophanta, allata Regi profferent munera, ferrum, inquit Riccius exesum rubigine, & frustra veterum ensium ineptè fabricata, quæ ipsi quoque ineptius ligni frusto, pro manubrio inferebant; commissas in thoraces sine sparteo lamellas tam debiles, ut teli cuiusvis punctioem non ferrent. Quodque omnia vincebat pretio, equos mala fame strigosos, quæ prius aliquos eorum necavit quam possent ad Regiam duci. Ferunt quidem turmæ ex Cabul, terrisque longinquiorebus fœderatæ, lucis variæ margaritas sed venales; iaspides maximè quibus suas illas latiores zonas, umbilicatas gestant, ad decorem simul, & propriam tesseram Magistratus, præsentissimæ quæque Regi emendæ deferuntur Corani ammi è fundo erutæ, sed iis longè impares, quæ longitudine vlnarum dierum cæduntur ex monte Can, viginti ab hinc dierum itinere: Riccij munera præterquam quoddam casta, ambitusque omnis expertia, peregrinitatè operis, & elegantia sic Regi placuerant, ut immenso quodam pensanda præmio crederentur: & verò illum à Rege adierat ex primoribus Eunuchis, & humanissimè rogarat; quid honorum, aut opum, aut officij publici, tam pretiosis & liberalibus pensasset donis? cui Riccius, profiteri nos vitam Dei vnus obsequio contentam, vitroque omnibus quæ mundus deperit religionis studio nuntium remisisse; sermones aulae Regi quæ de nobis mirabiles præbuit, quam illic inaudita tam insperata reponso præsertim toties iterata, quoties idem à Riccio quæsisserant, qui summitterebantur identidem à Rege ad eum introspicendum, paucis tantum consiliis qui se tùm crebrius, tùm familiarius adibat aperuit habiturum se gratiæ summæ loco, nedum cumulatissimi præmij, si quod sibi vitæ residuum erat, liceret Pechini exigere, seque id ab Rege, illorum beneficio sperare, qua in re profecto haudquaquam falsus est, Eunuchi certè Regij penetratis, negotium Riccij plurimum iuuerunt alioqui enim Mathano fixum erat exturbare Pechino Riccium ne quid apud Regem de acceptis ab se iniuriis quereretur; inde illum postea extra regni fines eicere, verum suis Lincini ab emissariis thesauro spoliatum quo illum à Rege remuneratum iri statuerat, eam ob rem duo quibus ab eo creditum diximus, modis omnibus in aula vige-

56.
Legat. fictæ
ad Reg. Si-
nar. & ridi-
cula dona.